

στην εσωτερική έννομη τάξη τις διατάξεις της οδηγίας 2004/23/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, για τη θέσπιση προτύπων ποιότητας και ασφάλειας για τη δωρεά, την προμήθεια, τον έλεγχο, την επεξεργασία, τη συντήρηση, την αποθήκευση και τη διανομή ανθρώπινων ιστών και κυττάρων ⁽¹⁾, της οδηγίας 2006/17/EK της Επιτροπής, της 8ης Φεβρουαρίου 2006, σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας 2004/23/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά ορισμένες τεχνικές απαιτήσεις για τη δωρεά, την προμήθεια και τον έλεγχο ανθρώπινων ιστών και κυττάρων ⁽²⁾, καθώς και της οδηγίας 2006/86/EK της Επιτροπής, της 24ης Οκτωβρίου 2006, για την εφαρμογή της οδηγίας 2004/23/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τις απαιτήσεις ιχνηλασιμότητας, την κοινοποίηση σοβαρών ανεπιθύμητων αντιδράσεων και συμβάντων, καθώς και ορισμένες τεχνικές απαιτήσεις για την κωδικοποίηση, την επεξεργασία, τη συντήρηση, την αποθήκευση και τη διανομή ανθρώπινων ιστών και κυττάρων ⁽³⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 31 της οδηγίας 2004/23, το άρθρο 3 στοιχείο β', το άρθρο 4, παράγραφος 2, το άρθρο 7 και το παράρτημα III της οδηγίας 2006/17, καθώς και από το άρθρο 11 της οδηγίας 2006/86.

— να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η εκ μέρους της Πολωνίας μεταφορά των οδηγιών 2004/23, 2006/17 και 2006/86 στο πολωνικό νομικό σύστημα είναι ελλιπής, διότι τα αναπαραγωγικά κύτταρα και οι εμβρυϊκοί ιστοί δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του νόμου της 1ης Ιουλίου 2005, σχετικά με την προμήθεια, την αποθήκευση και τη μεταμόσχευση κυττάρων, ιστών και οργάνων, με τον οποίο οι εν λόγω οδηγίες μεταφέρθηκαν στην πολωνική έννομη τάξη, καθώς και στο πεδίο εφαρμογής των μέτρων που ελήφθησαν βάσει του εν λόγω νόμου.

Αποτέλεσμα των ως άνω περιστάσεων είναι ότι η πολωνική νομοθεσία δεν περιλαμβάνει διατάξεις περί μεταφοράς στο εσωτερικό δικαίο των οδηγιών 2004/23 και 2006/86 όσον αφορά τα αναπαραγωγικά κύτταρα και τους εμβρυϊκούς ιστούς.

Υφίσταται επίσης παράλειψη μεταφοράς στο εθνικό δικαίο των διατάξεων της οδηγίας 2006/17 όσον αφορά τα αναπαραγωγικά κύτταρα, ήτοι σε σχέση με το άρθρο 3, στοιχείο β', το άρθρο 4, παράγραφος 2, και το παράρτημα III εν λόγω οδηγίας.

Κατά την προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία, ενώ η Δημοκρατία της Πολωνίας επιβεβαίωσε ότι δεν υφίσταντο σχετικές διατάξεις στο εθνικό δικαίο, τόνισε τα ακόλουθα: «Όσον αφορά τα αναπαραγωγικά κύτταρα και τους εμβρυϊκούς ιστούς, οι διατάξεις των οδηγιών εφαρμόζονται σε μεγάλο βαθμό στην καθημερινή κλινική πρακτική — έχουν μεταφερθεί στην τρέχουσα πρακτική σε επίπεδο εμπειρογνομώνων (...)».

Η Επιτροπή εκτιμά ότι οι εν λόγω διατάξεις πρέπει να μεταφερθούν πλήρως στην εσωτερική έννομη τάξη με νομικώς δεσμευτικά μέτρα.

Προσφυγή της 24ης Ιανουαρίου 2014 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Υπόθεση C-36/14)

(2014/C 85/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: K. Herrmann και M. Πατακιά)

Καθής: Δημοκρατία της Πολωνίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Πολωνίας, προβαίνοντας σε κρατική παρέμβαση χωρίς χρονικό περιορισμό (i) που υποχρεώνει τις επιχειρήσεις ενεργείας να ακολουθούν τις τιμές φυσικού αερίου τις οποίες εγκρίνει ο πρόεδρος της ρυθμιστικής αρχής ενεργείας, ενώ το εθνικό δικαίο δεν επιβάλλει στις εθνικές διοικητικές αρχές να εξετάζουν ανά τακτά διαστήματα την ανάγκη εφαρμογής και τις λεπτομέρειες εφαρμογής του εν λόγω μέτρου στον τομέα του αερίου σε συνάρτηση με τον βαθμό αναπτύξεως του τομέα αυτού, και (ii) που έχει ως χαρακτηριστικό την εφαρμογή σε μια απεριόριστη ομάδα χρηστών, χωρίς να διακρίνει μεταξύ των πελατών, και χωρίς διάκριση με βάση την κατάσταση των εμπλεκόμενων επιχειρηματιών και την υπαγωγή τους σε διάφορες κατηγορίες, εφαρμόζει ένα μέτρο αντίθετο προς την αρχή της αναλογικότητας και μη σύμφωνο προς το άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 2009/73/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου και την κατάργηση της οδηγίας 2003/55/EK ⁽¹⁾, παραβαίνοντας τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις διατάξεις του άρθρου 3, παράγραφοι 1 και 2, της εν λόγω οδηγίας·

— να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η υποχρέωση που προβλέπει, επί ποινή επιβολής προστίμου, το άρθρο 47 του νόμου για την ενέργεια σχετικά με την εκ μέρους του προέδρου της ρυθμιστικής αρχής ενεργείας έγκριση των τιμών παροχής φυσικού αερίου, δεδομένου ότι επιβάλλεται στο σύνολο των επιχειρήσεων ενεργείας για την παροχή ενεργείας άλλων χρήσεων πέραν την οικιακής, αποτελεί κρατική παρέμβαση συνιστάμενη σε προσδιορισμό των τιμών, πράγμα το οποίο δεν είναι σύμφωνο προς την αρχή της αναλογικότητας και το οποίο, παράλληλα, συνιστά παράβαση του άρθρου 3, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2009/73/EK.

Ακόμη, η επίμαχη κρατική παρέμβαση δεν πληροί τα κριτήρια που έχει θέσει το Δικαστήριο με την απόφασή του της 20ής Απριλίου 2010, C-265/08, Federutility κ.λπ., διότι το ισχύον εθνικό δικαίο (ο νόμος για την ενέργεια της 10ης Απριλίου 1997) προβλέπει μίαν υποχρέωση τηρήσεως των εγκρινόμενων τιμών που υπερβαίνει

⁽¹⁾ EE L 102, σ. 48.

⁽²⁾ EE L 38, σ. 40.

⁽³⁾ EE L 294, σ. 32.

τα όρια του αναγκαίου για την επίτευξη γενικού οικονομικού συμφέροντος (της προστασίας από τον προσδιορισμό υπερβολικών τιμών αερίου). Ειδικότερα, η υποχρέωση να ζητείται η έγκριση των τιμών φυσικού αερίου δεν περιορίζεται χρονικά και δεν υπόκειται σε καμία εξέταση της καταστάσεως της αγοράς αερίου που να δικαιολογεί μια τέτοια παρέμβαση. Επιπλέον, το σύνολο των επιχειρήσεων ενεργείας στις οποίες δεν έχει παραχωρηθεί ρητώς σχετική εξáιρεση από τον πρόεδρο της ρυθμιστικής αρχής ενεργείας

υπέχει την ίδια υποχρέωση, ανεξαρτήτως της θέσεώς τους στην αγορά αερίου και χωρίς να προβλέπεται καμία διάκριση σε συνάρτηση με την κατηγορία των πελατών της παροχής ενεργείας: οι τελικοί βιομηχανικοί πελάτες, οι χονδρέμποροι και τα νοικοκυριά τυγχάνουν της ίδιας μεταχειρίσεως.

(¹) EE L 211, σ. 94.